Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra HVORDAN MAN BLIVER FORELÆSER

Citation: Bang, Herman: ”Værker i Mindeudgave”, i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang06val-shoot-idm140121309887392/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Publikum holdt det ud: Af „Blomster" havde der været mange (man tager sin Tilflugt til Blomster, naar Traaden tyndes), men man forstod, at Meningen havde været god.

Og saa var der i alle Fald det, at jeg ikke stod paa noget Kateder.

Mange Forelæsere kunde høste Triumfer, naar de blot ikke — vilde gaa ned fra deres Kateder.

Mandag Formiddag gentog jeg Forelæsningen i Stockholm for en indbudt Kreds. Det vil sige to hundrede Personer, der var indbudt à en Krone.

Jeg pillede nogle af Blomsterne bort. Det havde Ende paa fem Kvarter.

Aviserne skrev, at jeg havde en „mærkelig Veltalenhed". En venlig Journal sagde, at Stockholm var „erobret". Jeg vendte hjem til „Hesten" med mine Laurbær.

Hjemlige Velyndere mente, at Sejren burde forfølges.

Jeg kunde forfølge den i Kasinos mindre Sal. Jeg berøvede som en Forberedelse min Forelæsning yderligere visse af dens Blomster for en jævnere dansk Smag.

Dagen kom. Det var sikkert den attende — Datum for alle Ulykker.

Jeg var den Gang en Slags artistisk Chef for en stor Forretning med Bogtryk og Bogudgivelse og Bladudgivelse. Forretningen havde gaaet et Aar.

Paa Forelæsningsdagens Morgen, før Sol stod op, kom der et Bud fra Kassererske: jeg maatte øjeblikkelig komme, der var noget galt, jeg maatte komme straks.

Alle onde Anelser steg op i mig. Affæren var ikke solid. Det var uden Tvivl det værste, der kunde hænde og — det var saamæn nok hændt.

Jeg løb derhen, til Kontorerne: alt var i Opløsning. Alle Døre stod aabne, som var man midt paa Torvet. Vore Folk, hvem Brødløshed truede, gik omkring, stumme, om hinanden, med blege Ansigter:

Ejerne var borte, Ejerne var rejst.

Ingen talte til mig. Overhovedet talte ingen. Det be-